

Utorok 19. týždňa v Cezročnom období: najväčší v nebeskom kráľovstve

Komentár na utorok 19. týždňa v Cezročnom období. „Kto sa teda poníži ako toto dieťa, ten je najväčší v nebeskom kráľovstve.“ Na pokornom uvedomení si našej malosti Boh vybuduje veľkú svätosť, ktorú On sám urobí dôležitou, účinnou a hodnotnou.

Evanjelium (Mt 18, 1-5.10.12-14)

V tú hodinu pristúpili k Ježišovi učeníci a pýtali sa:

„Kto je podľa teba najväčší v nebeskom kráľovstve?“

On zavolať k sebe dieťa, postavil ho medzi nich a povedal:

„Veru, hovorím vám: Ak sa neobrátime a nebudete ako deti, nevojdete do nebeského kráľovstva. Kto sa teda poníži ako toto dieťa, ten je najväčší v nebeskom kráľovstve. A kto prijme jedno takéto dieťa v mojom mene, mňa prijíma.

Dajte si pozor, aby ste neopovrhli ani jedným z týchto maličkých. Lebo vám hovorím, že ich anjeli v nebi ustavične hľadajú na tvár môjho Otca, ktorý je na nebesiach.

Čo myslíte? Keby mal niekto sto oviec a jedna z nich by zabľúdila, nenechá tých deväťdesiatdeväť na vrchoch a nepôjde hľadať tú, čo zabľúdila? A keď sa mu ju podarí nájsť, veru, hovorím vám: Bude mať z nej väčšiu radosť ako z tých deväťdesiatich

deviatich, čo nezablúdili. Tak ani váš Otec, ktorý je na nebesiach, nechce, aby zahynul čo len jediný z týchto maličkých.”

Komentár

Evanjeliá nám príležitostne ukazujú učeníkov, ktorí sa zaujímali o stupeň dôležitosti medzi nimi. S istou zvedavosťou, ktorá sa nezdá byť veľmi nadprirodzená, sa tentoraz pýtajú Majstra, kto je podľa neho najväčší v nebeskom kráľovstve. Ježiš odpovedá prekvapujúcim spôsobom: zavolá dieťa a postaví ho do stredu.

Deti stelesňujú niektoré črty závislosti, od druhých ktoré ich stavajú pod starších: sú malé, majú málo skúseností, často nie sú schopné zodpovedať za svoje činy, nevedia sa o seba postarať... Ježiš však hovorí: „Veru, hovorím vám: Ak

sa neobráťte a nebudete ako deti,
nevojdete do nebeského kráľovstva.
Kto sa teda poníži ako toto dieťa, ten
je najväčší v nebeskom kráľovstve“.

Pre Boha sme všetci malé stvorenia.
Pred jeho láskyplným pohľadom sa
ľudské stupne dôležitosti prevracajú,
spoločenské váhy a nálepky miznú.
Majster nám dáva pochopiť, že
prijatie nášho stavu nás neponíži ani
neznehodnotí. Naopak, môže nás to
priviesť k veľkosti a svätosti, pretože
sme jeho deti. V tomto zmysle svätý
Josemaría odporúčal: „Pred Bohom,
ktorý je Večný, si menší ako malé
dvojročné dieťa pred tebou. No nie si
len dieťaťom, si Božím synom.
Nezabúdaj na to“ (*Cesta*, bod 860).

Mnohé z našich starostí sa dajú
zmenšiť, ak sa vieme vzdať seba
samých ako malých detí, ktoré
potrebujú neustálu starostlivosť
svojho Otca. Na pokornom
uvedomení si našej malosti Boh

vybuduje veľkú svätosť, ktorú sám
urobí dôležitou, účinnou a
hodnotnou.

Pablo M. Edo // shutterstock

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/martes-
to-19/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/martes-
to-19/) (08.08.2025)